इत्युक्त्वा सा गवाक्षेण क्षेपयामास तत्र ताम् ।
वृद्धां चेटीभिरुद्याने रज्जुपीठिकया ततः ॥ ६३ ॥
साथ गत्वा यथोक्तेन पथा सर्वं शशंस तत् ।
यथावद्राजपुत्राय तस्मै मन्त्रिसुताय च ॥ ६४ ॥
5 ततः स मन्त्रिपुत्रस्तं राजपुत्रमभाषत ।
सिद्धं तवेष्टं मार्गो हि युक्त्या संदर्शितस्तया ॥ ६५ ॥
तद्गच्छाद्यैव तत्र त्वं प्रदोषे ऽस्मिन्नुपागते ।
एतेनैव पथा तस्याः प्रियाया मन्दिरं विश ॥ ६६ ॥
इत्युक्तस्तेन तद्युक्तो राजपुत्रो ययौ स तत् ।
10 उद्यानं वृद्धयोक्तेन तेन प्राकारवर्त्मना ॥ ६७ ॥
तत्रापश्यच्च रज्जुं तां लम्बमानां सपीठिकाम् ।
मार्गोन्मुखीभिश्चेटीभिरुपरिष्टादधिष्ठिताम् ॥ ६८ ॥
आरूढस्तां च दृष्ट्वैव दासीभिस्ताभिराशु सः ।
रज्ज्वोत्क्षिप्तो गवाक्षेण प्रविवेश प्रियान्तिकम् ॥ ६९ ॥
15 तस्मिन्प्रविष्टे स ययौ मन्त्रिपुत्रः स्वमास्पदम् ।
राजपुत्रस्तु तां पद्मावतीं तत्र ददर्श सः ॥ ७० ॥
पूर्णामृतांशुवदनां प्रसरत्कान्तिचन्द्रिकाम् ।
कृष्णपक्षभयाद्गुप्तं स्थितां राकानिशामिव ॥ ७१ ॥
सापि दृष्ट्वा तमुत्थाय चिरोत्सुक्योचितैस्ततः ।
20 कण्ठग्रहादिभिस्तैस्तैः प्रौढाचारैरमानयत् ॥ ७२ ॥
ततस्तया स गान्धर्वविधिनोद्वूढया सह ।
गुप्तं राजसुतस्तस्थौ पूर्णेच्छस्तत्र कान्तया ॥ ७३ ॥
स्थित्वा चाह्नानि कति चिद्रात्रौ तामवदत्प्रियाम् ।
सखा मम सहायातो मन्त्रिपुत्र इह स्थितः ॥ ७४ ॥
25 स चात्र तिष्ठत्येकाकी त्वज्ज्येष्ठतरिकागृहे ।
गत्वा संभाव्य तं तन्वि पुनरेष्यामि ते ऽन्तिकम् ॥ ७५ ॥
तच्छ्रुत्वा तमवोचत्स धूर्ता पद्मावती प्रियम् ।
कृतार्थपुत्र पृच्छामि ताः संज्ञा मत्कृतास्त्वया ॥ ७६ ॥
ज्ञाताः किं किमु वा तेन सख्या मन्त्रिसुतेन ते ।
30 एवमुक्तवतीमेतां राजपुत्रो जगाद सः ॥ ७७ ॥
न ज्ञातं तन्मया किं चिज्ज्ञात्वा सर्वं तु तेन मे ।
आख्यातं मन्त्रिपुत्रेण दिव्यप्रज्ञानशालिना ॥ ७८ ॥